

ПАМ'ЯТКА

щодо загальних правил етичної поведінки працівників державного органу

Загальні правила етичної поведінки працівників державного органу, передбачені статтями 37-44 Закону України „Про запобігання корупції“ (далі – Закон), Загальними правилами етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, затвердженими наказом Національного агентства України з питань державної служби 5 серпня 2016 року № 158, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 31 серпня 2016 року № 1203/29333.

Загальні вимоги до поведінки осіб, зазначених у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, якими вони зобов'язані керуватися під час виконання своїх службових чи представницьких повноважень, підстави та порядок притягнення до відповідальності за порушення цих вимог встановлюються Законом, який є правовою основою для кодексів чи стандартів професійної етики (частини перша статті 37 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, під час виконання своїх службових повноважень зобов'язані неухильно додержуватися вимог закону та загальноновизнаних етичних норм поведінки, бути ввічливими у стосунках з громадянами, керівниками, колегами і підлеглими (стаття 38 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону, представляючи державу, діють виключно в їх інтересах (стаття 39 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, зобов'язані при виконанні своїх службових повноважень дотримуватися політичної нейтральності, уникати демонстрації у будь-якому вигляді власних політичних переконань або поглядів, не використовувати службові повноваження в інтересах політичних партій чи їх осередків або окремих політиків (частина перша статті 40 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, діють неупереджено, незважаючи на приватні інтереси, особисте ставлення до будь-яких осіб, на свої політичні погляди, ідеологічні, релігійні або інші особисті погляди чи переконання (стаття 41 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, сумлінно, компетентно, вчасно, результативно і відповідально виконують службові повноваження та професійні обов'язки, рішення та доручення органів і осіб, яким вони підпорядковані, підзвітні або підконтрольні, не допускають зловживань та неефективного використання державної і комунальної власності (стаття 42 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, не розголошують і не використовують в інший спосіб конфіденційну та іншу інформацію з обмеженим доступом, що стала їм відома у зв'язку з виконанням своїх службових повноважень та професійних обов'язків, крім випадків, встановлених законом (стаття 43 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, незважаючи на приватні інтереси, утримуються від виконання рішень чи доручень керівництва, якщо вони суперечать закону (частина перша статті 44 Закону).

Особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, самостійно оцінюють правомірність наданих керівництвом рішень чи доручень та можливу шкоду, що буде завдана у разі виконання таких рішень чи доручень (частина друга статті 44 Закону).

У разі отримання для виконання рішень чи доручень, які особа, зазначена у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, вважає незаконними або такими, що становлять загрозу охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним або суспільним інтересам, вона повинна негайно в письмовій формі повідомити про це керівника органу (частина третя статті 44 Закону).

Загальні правила етичної поведінки в Конституційному Суді України для державних службовців, працівників, які виконують функції з обслуговування, працівників патронатних служб, встановлені правилами внутрішнього службового та трудового розпорядку в Конституційному Суді України.